

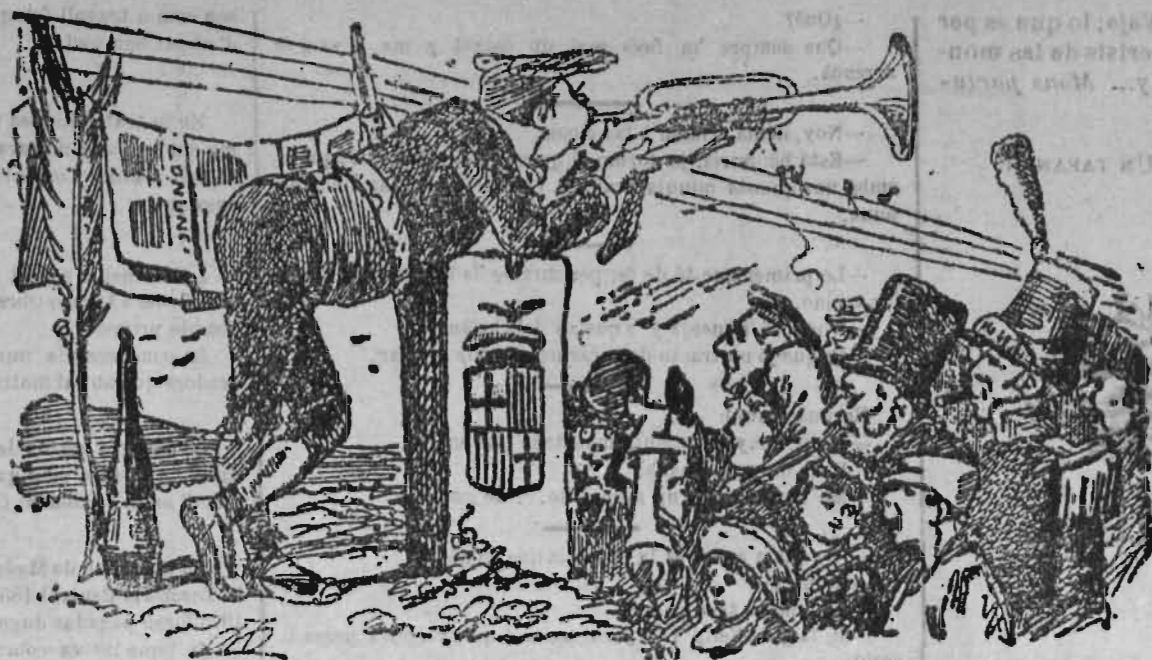
CADA NÚMERO

2 cuartos.

REDACCIO Y ADMINISTRACION

Rambla de Santa Mónica,

Núm. 15.

NUMERO ATRASSAT

4 cuartos.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Barcelona, dut a casa, 6 rs. trimestre
 Fora de Barcelona, 8 » »
 Cuba y Puerto-Rico, 16 » »
 Extranjer, 20 » »

Edició especial tirada
 ab paper car, dut a
 casa, 10 »

LO NUNCI

POLÍTICH Y LITERARI.

FARÀ, AL MÉNOS, UNA CRIDA CADA SEMANA.

LA CRISIS

DIALECHS

Mons parturiens...

Pel carrer:

—Escollit, vosté que pot sapiguerho: ¿Diu que hi há crisis?

—¡Vaya!

—¿Parcial?

—No senyor, total.

—Déu haber sigut per las últimes eleccions; perque tothom sab que si no haguessen sigut las trampas, lo govern hauria perdut en gran majoria.

—No es per aixó, no.

—¿Y donchs?

—Es cuestió de las montanyas del Estat.

—¿Que s'hi ha posat la filoxera?

—¡Cá! En Camacho las volía vendre, l'Albareda s'hi ha oposat, y com lo Ministeri té l'propósit de no desferse parcialment...

—Ja entench. Es dir, que no tindrem més Sagasta.

—Per ara, no se sab sino que dimiteix. No sería la primera vegada que montanyas han fet gran soroll per parí una rata.

Entre sagastins emplets de nou:

—L'Espanya no té cura.

—No me'n parli! Cada dia cambiá de govern...

—Ara que anavam tant bé!

—¡Y tant bonich que hauria sigut haber consolidat la situació!

—Sí, perque més llibertat que la d'ara, ja no es possible.

—Per altra part, la confiança del país ab lo govern, es manifesta. Las últimes eleccions provin-

cials ho diuen prou; la majoria es del govern.

—¡Y tal!

—¡Y aixó que las oposicions varen treballar tan quant varen volguer!

—No poden pas dir que l'sufragi fós restringit, perque votant tots los majors d'edat que saben llegir y escriure, no's pot desil'lar més.

—¡Es clá que no! Alló de queixarse de que á las llistas electorals hi hagi morts no té cap importancia. ¡Descuits aixís son tan naturals..!

—Y ademes, qu'encara que hagi morts en las llistas, ¿qué vol dir? Los morts tampoch poden votar.

—Si no es més que ganas de fer l'oposició perqué sí.

—¡A veure cóm quedarà aixó! Sentiria que'n Sagasta caigués.

—¡També ho sentiria jo!

Entre esquerrans:

—Ja era vist que aixó venia cap á nosaltres.

—Y tan vist! Lo de las montanyas no ha sigut més que una plata-forma.

—¡Bé es véu prou!

—¡Cóm si ho veyés! En Martos, president; lo Duch de la Torre, ministre de la Guerra; l'Echegaray, de Foment...

—¿Qué't sembla'n Batista per governador?

—Pot ser no s'accontentará. Ell parlava d'una Direcció.

—Bé, ja ho arreglarém.

—¿Y en Joanet?

—¡Aquest ray! Alcalde de Barcelona.

—Vés si'ns hem equivocat de poch! Nosaltres deyam que'n Serrano menjaria'l gall en lo poder, y si no hi há sigut per Nadal hi será casi lo gals Reys.

—Aixó no ho vejam sino'ls que eran lluscos.

—Lo que's jo, desde que vaig veure que'l Duch regalava'ls cigarros ab la corona...

—Sí, home, sí!

—Ham de comensá á prevenirnos per las eleccions, perque ara's disoldrán las Corts...

—Ja estich ab aixó.

—He rebut carta de'n Balaguer, que de tot lo que li parlava'm contesta que sí.

—¡Bona senyal!

Entre bolsistas:

—¿Qué't sembla? Jo he comprat dos millons.

—¿Qué vols que t'hi diga! Jo n'he venut tres.

—¡A veure qui ho endevinará!

Entre industrials:

—Cayent en Camacho, aixó de las contribucions s'haurá d'arreglar.

—Ho suposo, perque no pot aná ni ab rodas.

—Me sembla que la crisis no té més objecte. En Camacho salta, s'arreglan las tarifas, l'impost de la sal se'n va al botavant...

—També ho conto.

—Si no treuen las contribucions, es com si no haguessen fet res.

—Quedaríam de la mateixa manera.

Dugas minyonas á la Boqueria:

—Diu que'ls ministres canien.

—Velaquí lo que'm deya aquest dematí'l senyoret de casa, que jo no l'entenía.

—Vol dir que cauhen los que manan.

—¿Cóm ho sabs tú?

—En Fernández m'ho explica.

—¡Y ell n'está enterat!

—¿Vols que ne'ha sigut municipal, després, de policia, que d'aixó'l vaig conèixer.

—¿D'aixó?

—Sí, anant á arreglar la carfilla. Ara es guarda de consums. ¿Conta tú si hi entendréu?

—¡Ab tantas cosas que ha tocat!

—Y totas del govern. ¡Oh! N'enenen molta confiança.

—¿Sí?

—Mira: l'altre dia feyan «regidors de l'Audienzia», segons ell me va explicar y'l varen fer votar dugues vegades á Barcelona, una á Gracia y una altra á Sant Martí.

L'endemá, á la redacció:

Un redactor llegint: «Presidencia, Sagasta; Guerra, Martínez Campos...»

Lo mateix, deixant lo diari:—¡Vaja; lo que es per mi, *sicut erat in principium*...! La crisi de las montanyas. Molt soroll, molta cosa y... *Mons parturiens*...

UN TAFANER.

CONVERSA

—¿Qué llegeix aquí?
—La llei provincial del Setembre del any passat.
—¿Sí que es fresca!
—Té quatre mesos.
—¿Qué diu lo que 's necessita per ésser governador?
—¡Vaya!
—Ja veurá. Es que han nombrat a un conegut meu governador de Málaga.
—Es que deu haber desempenyat destins ab categoria de jefe d' Administració de primera classe.
—Ni de segona, ni de décima.
—Deu haber prestat més de quinze anys serveys administratius al Estat ó á la provincia.
—¿Quinze anys? ¡Si quinze anys enrera encara no sopava á taula!
—Donchs haurá sigut diputat á cortis ó senador electiu durant una legislatura completa.
—Tampoch, home, tampoch.
—Haurá estat magistrat d' audiència ó tinent fiscal per més de dos anys.
—¡Cá! ¡Si ni tan sols es advocat!
—O alcalde en propietat per més de dos anys en capital de primera ó segona classe, ó pel mateix plasso haurá pertenescut á la comissió provincial.
—Ni una cosa ni altra.
—Haurá desempenyat per més de dos anys la Secretaria de Govern en alguna provincia de primera classe.
—Ni de tercera, ni de quinta.
—Haurá sigut Secretari per oposició de la Comissió provincial per espay de quatre anys en provincias de primera classe.
—Ni quatre segons.
—¿Tampoch es militar ab 25 anys de servey?
—Tampoch.
—Donchs, segons la llei aquesta, había de tenir alguna de las circunstancias sobreditas per ésser nombrat Gobernador.
—No 'n té cap.
—Essent aixís, s' ha faltat obertament á la llei.
—No seria estrany.
—¿Y cóm se diu aquest senyor?
—Baró.
—¿Baró... de qué?
—Del fusonisme.
—¡Ja es un títol!
—¿Pero es prou per donarli un govern de provincia?
—Mirí si es prou, que sense cap altre títol vosté mateix diu que li han donat.

—Sempre tinch mal al nas y no sé qué 'fermá.
—Fes com jo.

—¿Qué?
—Que sempre 'm feya mal un caixal y me 'l vaig fer arrencá.

—Noy, demá cridam á las cinch.
—Está bé: miris, jo dormo al quarto del costat; truqui al embé uns quants minuts avans y 'l despertaré á las cinch en punt.

—Lo primer que té de fer per curarse 'ls brians es no menjar tocino.
—Vosté bé 'n menja y 's queixa dels brians.
—Es que jo no tracto de curarme, sino de menjar.

En una reunió:
—Miris, senyoreta, quin monstro que entra.
—Es la meua germana.
—Me 'n alegro. Es un monstro... de guapesa.

—¿De quina época es la comedia que ensajeu?
—No ho sé.
—¿Que no hi tens paper?
—Sí, faig de Felip IV, pero no sé á quina época passa l' acció.

—¿Ahont es la mamá?
—Está dormint. Aquesta nit li han portat una nena de París.
—Donchs no diguem res, que quant se despertarà tindrà una sorpresa.

Un presidari que había anat de tránsit d' un cap al altre d' Espanya, va sentir dir al capellá del establiment: *Sic transit gloria mundi*.
—¿Qué diu, pare capellá! esclamá. Si l' aná de tránsit es la gloria del món, no sé que será l' infern.

—Mamá, deixam venir al teatro.
—No, nena; sempre qué t' hi porto, estás malalta.
—Deiximhi venir y li prometo que no estaré malalta fins després.

—¿Cóm es, papá, que las fonts portan més aigua al hivern que al estiu?
—¿Aixó no sabs? Perque al hivern no 's beu tant com quant fa calor.

Diuen que 'l senyor President de la Diputació Provincial de Barcelona, á semblansa del de Madrid, cobrará 25,000 pessetas anuals per drets de representació.

¿Qué té de representar? ¿Alguna comedia?
L' article 57 de la llei provincial fusionista, diu que 'l cárrech de diputat es *gratuit*.

Ara, 'ls mateiros fusionistas diuen que s' han de donar 25,000 pessetas anuals al President per representació.
¿Quin disgust deuen haber donat al senyor Mascará!

L' altre dia en una tenda del carrer Nov varen robar algunes dotzenas de espadenyas.

Com es de suposar, los lladres no foren agafats.
Es clá; ¡quí no corre ab tantas espadenyas novas!

A Valls s' está preparant la publicació d' un número únic d' una luxosa ilustració que ab motiu de l' inauguració oficial del ferro carril de Calafell á Valls sortirà ab lo títol de *Valls-Vilanova-Barcelona*.

Es escrit en catalá y tots los travalls dels diferents autors portarán al peu la respectiva firma autografiada.

Valdrá tres ó quatre rals, segons consti de 12 ó 16 planas (qu' encara no se sab).

En lo Teatro Catalá s' ha posat en estudi un drama del senyor Ferrer y Codina titolat *Lo juyal d' or*.

Lo del senyor Bordes, *Lo Compte d' Ampurias*, que s' había comensat á estudiar, no pot posarse en escena tot seguit, á causa de la malaltia del senyor Isera, que hi desempenya un dels principals papers.

En l' aparador que té en la Rambla del Mitj la Viuda Cantó, hi há exposats una colecció de retratos del pianista catalá Isaac Albeniz, que á més d' ésser notables pel paregut, ho

son com á treball fotogràfic, que diu molt en favor del taller d' ahont han sortit.

En lo teatro Romea s' estrenará próximament l' últim drama del senyor Echegaray que tant d' éxit está obtenint en Madrid titolat: *Conflicto entre dos deberes*, que fa dias s' está ensajant.

Lo diumenje passat á la tarde tingué lloch l' inauguració oficial del «Ateneo Obrero», baix la presidencia d' honor de alcalde primer.

La concurrencia numerosa que hi assistí va aplaudir als oradors que ab tal motiu usaren allí de la paraula.

Lo conegut editor de música D. Rafael Guardia, está imprimint una polka original del mestre senyor Martí, autor del «As d' oros», titolada: *Camacho ya cayó*.

Un periódich de Madrid demana que siguin reintegradas á la Tesoreria Central 185,764 pessetas que á principis del any 1875 foren pagadas dugas vegadas.

¿Y 'l que las va cobrá per segona vegada, no sabia que ja l' habían pagat?

De següé que 's algun subjecte més flach de memoria que de butxaca.

A Igualada han mudat lo Jutje de primera instancia y ha acabat la *huelga* dels advocats.

Si per tot allá ahont vagi aquest Jutje, 'ls advocats li fan lo mateix que á Igualada, velshi aquí que ell s' estalbia molta feina.

L' ajuntament de nostra ciutat, ha enviat al de Génova algunas fotografias de Barcelona.

Podia haberse esperat á ferho durant aquestos dias de pluja, perque aquella corporació italiana hagués vist que si á Italia hi há la ciutat dels llachs, Barcelona es la ciutat del fanch, que al últim es lo que hi há al fons del llach. Sino que aquí ho tenim á la superficie, perque 's vegi 'l bon efecte que fa.

Ha sortit lo número de *La Ilustració Catalana* corresponent á últim d' any. La primera plana está dedicada á la memoria del que siguié 'l seu fundador y propietari D. Carlos Sanpons y Carbó.

Lo text y las ilustracions, una de las quals es l' alegoria del mes de Desembre, original del senyor Pellicer, son escullits y corresponen al nivell magnífich á que ha arribat aquesta publicació.

Pera embarcar-se al ferrocarril de Fransa, haurem de confessar y combregar avans, si continda 'l descuit que s' observa en aquella línia.

Lo dimecres passat un tren de passatgers va topar ab un tren de mercandas en la línia del litoral.

Per fortuna no hi hagué desgracias personals, y fora del susto consegüent que reberen, la máquina y alguns cotxes solament sufriren mal material.

En poch temps hem consegut tants de fracasos pel estil del que avuy consignem, que sembla impossible que s' hi hagi posat remey, ó pels accionistas, á qui perjudica la mala direcció de la Companyia, ó per alguna autoritat que deu prevenir una seria desgracia que ab aquesta mena de descuits pot ocórrer.

En lo ministeri passat fusionista, hi había dos elements y no 's varen sapiguer entendre.

En lo ministeri actual hi há tres elements.
Si dos no 's entenian, ¿qué farán tres?

A París va tenir lloch l' enterro de 'n Gambetta 'l disapte passat.

La cerimonia siguié imponenta y fins aquells que recordan dels grans espectacles que París presenta en sos dias més memorables, no guardan recort de rés que sigui comparable á lo que 'n aquestos dias han presenciat.

Ni l' enterro de Mr. Thiers, ni 'l del Duch de Morny, ni la traslació dels restos de Napoleón I, cap d' aquestos actes que en sos temps tanta emoció produhíren, han reventit lo caràcter grandios dels funerals del eminent republicá que acaba de perdre la Fransa.

Lo carro fúnebre siguié construít expresament baix la direcció dels germans Bastieu Lepage, arquitecte 'n y pintor 'l altre, ab dos molt amichs del difunt.

L' Alsacia y la Lorena solament estavan representadas en l' acompanyament del cadavre per més de quatre mil personas.

Cada vegada que 'l carro embocaba en un carrer, se donava un viva á la República, respetós y commogut.

S' ha cumplert lo desitj de Mr. Grevy de que 's fessen la

GOIGS EN LLAHORS DEL SOL QUE ESCALFA MÈS

(Que LO NUNCI li dedica per la caiguda de 'n Camacho)

TORNADA.

Puig sou lo Sol preferit
dels que buscan lo turró,
donéulo ben amanit
als que ensalsan la fusió.

Un Sol hi há que may se gasta,
que per raigs porta un tupé;
lo qui al seu costat s'encasta,
pot ben dí que ha tret lo bé.
Ell sab abont té la mà dreta,
perque algun cop s'ha senyat,
més li vol fer la trabeta
la mà... del altre costat.

Puig sou lo Sol preferit, etc.

A cabassos la moneda
que hi dú 'l contribuent,
fa que 'l Sol may se refreda,
y sempre 'l manté calent.
Le qui 'ls galls li proporciona
se vèu un dia epurat,
y 'l Sol, que tant se n'hi endona,
lo deixa al carré enfangat.

Puig sou lo Sol preferit, etc.

Es sa potencia tant forta
ab lo que arriba á escalfar,
que ressuscita á gent morta

perque se 'n vagi á votí.
Los que 'n seguí al Sol s'afanyan
y diputats volen sé,
si acás tenen més vots, guanyan;
si 'n tenen méns... també.

Puig sou lo Sol preferit, etc.

Festant á la ley que mana,
fa nombrá governadors,
com á n'ell li dona la gana,
á sos adictes majors.
Los nombrats aixís, ho prenen,
tenint ó no, qualitats;
los que no saben, aprenen...
de cobrar mensualitats.

Puig sou lo Sol preferit, etc.

Perque 'l municipi enclogui
á ne 'ls que ell s'estima tant,
fa batlles de nyigui-nyogui,
y fa regidors d'encant.
Y ajuntaments fusi onistas
rescaltan tan taral-lots,
que ni saben sé unas llistas
dels vehins que han de dá vots.

Puig sou lo Sol preferit, etc.

Per l'impremta ha fet carrera,
ocupant lo lloch que té,

y la tracta de manera
com si fós un gós paté.
La ley d'impremta que hi había
l'aplicava ab tot rigor;
la treu y un'altra aru'ntría
que es igual, si no es pitjor.

Puig sou lo Sol preferit, etc.

La cuestió d'unas montanyas
de molts esposa la pell,
y 'l Sol, ab trassas y manyas,
solva á tots los que vol ell.
Agafa y fa pujá al aire
als amichs que té en lloch baix;
als que no li agradan gaire,
los ajuda á aná al calaix.

Puig sou lo Sol preferit, etc.

Tot cantant l'himne de Riego
lo Sol té als seus engrescats,
y garrotadas de cego
va dant á 'ls llibertats.
Gorra frigie avans lluia
aquest Sol tan excelent,
y ara per la monarquia
té lo brill més resplendent.

TORNADA.

Puig sou lo Sol preferit
dels que buscan lo turró,
donéulo ben amanit
als que ensalsan la fusió.

Ÿ. Domine exaudi exclamationem fusionistam.

Ÿ. Et de illis libera nos.

OREMUS.—Solem ex-republicanum, hodie monarchicum jusque ad collem, applicator rigurosis legis impre-
re major que conservatoris, patronem Aranyam qui embarcat alteris et ille in terra restat; auctor, sicut Dei, de re-
surrectionibus votantis, et facientibus in urnas electoralis miraculorum de panis et pecis, et alteri fenomeni, exaudi
partidaribus tuis qui per turrone faciebant quicumque cosa. Per Solem qui ejus escalfat. Amen.

mort ilustre, funerals com fins avuy no 'ls ha tingut cap jefe de Estat.

Lo camí del cementiri està intransitable.

Si habenthi aquell mal camí, la gent no 's morís per no passarlo, no trobaríam estrany véurel tan descuidat; pero habenthi d'anar, tant si 'l camí es dolent com bó, l'Ajuntament tindria d'evitar las molestias que 's passen per aquella via tant concorreguda.

A Tarragona van a construir un torin.

Segurament que Reus no voldrà imitar en aixó als tarra-gonins y farà molt bé.

L'inauguració oficial del trajecte de ferro carril de Calafell a Valls, s'ha aplassat pel dia 25 del corrent, per haber retras-sat los travalls las pluhas d'aquestos dias.

Lo acreditat peridich *La Moda Española Ilustrada*, ha re-galat als seus suscriptors un bonich almanach tirat a varias tintas ab alegorias de las quatre estacions y de diferents tra-valls de sastreria.

Al mitj del almanach hi há, demunt d'una paleta de pin-tor, lo retrato del director del expresat colega, senyor Escaler.

MALDECAPS PE 'LS QUE NO 'N TINGAN

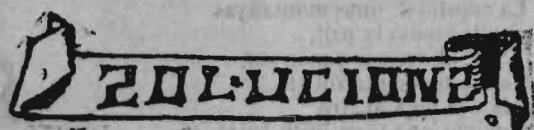
XARADAS.

I.

Tinch per guardá, la primera;
per medi, prima y segona;
tres y dos tinch en lo llit
y 'l tot, per la casa corre.

II.

Lo senyor don un y dos,
tè, enverinat, un primer,
y per có primé y tercer,
com dos tres donya Socós.
Es un animal l'enter.

AL ANAGRAMA:—LA OCASIÓ FA 'L LLADRE.

AL GEROGLÍFICH:—ANY NOU, ES COM PERDIU QU'IX DEL OU.

AL ACRÓSTICH:—SABATERA.

INNOVACIÓ EN AHORROS Y PRÉSTAMS UTILÍSSIMA Á TOTA LAS CLASSES CENTRO GENERAL DE PRÉSTAMS Y DIPÓSITS

Societat anònima establerta en aquesta ciutat

CARRER DELS ARCHS, 7, PRINCIPAL

L'innovació fundamental d'aquesta Societat consisteix en reme-trer totas las operaciones a una sola classe de documents, de modo que pel carnet que s'entrega al interessat, ningú, sino llegint lo con-tingut interior, pot sapiguer ni sospitar siquera, si aquell document procedeix d'un préstam, d'una impositió d'ahorros o altra análoga.

Los préstams se fan sobre prenda y s' reintegran, amalgamant ca-pital é interessos en cuotas d'igual import, semanales, quizenals ó mensuales, á voluntat dels interessats pel plasso maxim d'un any.

En ahorros, admet qualsevol cantitat desde la de dos quartos. Despatx de 9 a 1 y de 3 a 6.

Los dissaptes, fins á las 9 del vespre; los diumenjes y dias festius, las oficinas estarán tancadas.

Si volen més explicacions, á las oficinas las donarán. La cantitat imposada en aquesta Caixa, may caduca en favor de la Societat, menys en lo cas d'abandono previst en los Estatuts.

Archs, 7, principal

CAPRICHOS DE LA ÓPTICA

GENEALOGÍAS

Editor, JOAQUIM VINARDELL.

Imprempta de Bernabé Baseda.—Villarroel, 17.—Espana.

ANUNCIS

ESPECIALITAT EN ADORNOS PER SAIONS DE BALL
Y DEMÉS FUNCIONS DE FESTAS MAJORS.

Carrer de Basea, núm. 12, entrant per la Plassa del Ange.

HEMBALADOR

FÁBRICA

PAPERS PINTATS

Carrer Major, 33, Hostafranchs

Papers de totas classes per decorar habitacions. Imitacions de vellut, fusta, moaré y mármol.—Fondos d'escaparate, baguls y caixas de mort.

ESPECIALITAT EN FONDOS LLISOS

GRAN BAZAR DE ROBA FETA EL FÉNIX

Carrer del Hospital, 36, cantonada del de Jerusalem.—Barcelona

Casa especial, que 's distingeix entre las del seu ram, pels inmen-sos assortits ab que conta cons-tantment, lo mateix en roba feta qu' en género per tallar á la mida.

Perfecta confecció.—Tall esme-rat.—Préus baratíssims.

BIBLIOTECA HISPANO-AMERICANA

LOS ESPAÑOLES, AMERICANOS Y LUSITANOS

coleccion de estadios sobre las costumbres y tipos de ambos sexos en España, América y Portugal; obra dirigida en la parte referente á la mujer, por la señora.

DOÑA FAUSTINA SAEZ DE MELGAR

Y EN LA PARTE QUE TRATA DE LOS HOMMBES, POR LOS SEÑORES

D. NICOLÁS DIAZ DE BENJUMEA Y D. LUIS RICARDO FORS

á ilustrada con multitud de láminas dibujadas por

D. EUSEBIO PLANAS

CONDICIONES DE LA SUSCRICION.—La interesante obra que con el título de *Los Españoles Americanos y Lusitanos*, pintados por sí mismos, ofrecemos al público, constará de dos tomos de regulares dimensiones, impresos con todo esmero en papel satinado, de tamaño folio mayor, en grandes páginas de abundante lectura, y la adornarán multitud de preciosas láminas dibujadas por don Eusebio Planas y grabadas por reputados artistas, las que representarán escenas historicas, tipos, retratos, usos, costumbres etc., de España, América y Portugal, no dudando que merecerán el aplauso de nuestros suscritores. Con el deseo de que tan importante publicación pueda adquirirse con facilidad y á poca costa, y á pesar de no haber reparado en sacrificios de ningún género, el precio de cada entrega será solamente de

MEDIO REAL EN TODA ESPAÑA

Se repartirán estas semanalmente y sin interrupcion en cuadernos de á cuatro reales. Cada entrega se compondrá de cuatro páginas de texto iguales á las del primer cuaderno que se halla en muestra en casa de los señores corresponsales. Cada lámina equivaldrá á una entrega.

PUNTOS DE SUSCRICION.—Barcelona: Juan Pons, editor, Olmo, 13, imprenta, donde podrán pirigirae para los pedidos y reclamaciones.